

ÚRSKURÐARNEFND Í VÁTRYGGINGAMÁLUM

Fjármálaeftirlitið · Suðurlandsbraut 32 · 108 Reykjavík · Sími: 525 2700 · Fax: 525 2727

Mál nr. 94/2000

M
og
Vátryggingafélagið X v/ábyrgðartryggingar S

Ágreiningur um bótaskyldu vegna meiðsla við æfingu þann 28.02. 1997.

Gögn.

1. Málskot móttekið 28.03. 2000.
2. Málskjöl sem fylgdu málskotinu merkt 1 – 12 þ. á m. skýrslur lögreglu, bréf Heilbrigðiseftirlits Eyjafjarðar dags. 14.04. 1997 og vátryggingaskilmálar.
3. Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar dags. 25.04. 2000 þar sem hjálagt fylgdi yfirlýsing framkvæmdastjóra S dags. 05.01. 2000.
4. Bréf úrskurðarnefndar til lögmanns M dags. 05.05. 2000 þar sem óskað var viðbótarupplýsinga. Afrit sent vátryggingafélaginu með bréfi dagsettu sama dag.
5. Bréf lögmanns M til nefndarinnar dags. 15.05. 2000, þar sem hjálagt fylgdi tölvupóstur frá umboði vátryggingafélagsins á Akureyri dags. 10.05. 2000.
6. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 137/2000.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila.

M var í líkamsræktarstöð á Akureyri þann 28.02. 1997, sem rekin er af S. M slasaðist er hún hoppaði í miðja dýnu sem notuð var við æfingar en dýnan lagðist við það saman í miðjunni. M mun hafa verið 83 kg að þyngd þegar slysið varð.

M telur að rekja megi slysið til þess að líkamsræktarstöðin hafi notað dýnu sem hafi verið ónothæf og að mati Heilbrigðiseftirlitsins hafi verið eðlilegt að skipta um dýnu eftir slysið. M var að gera æfingu sem fólst í því að hún stökk á dýnuna en við það gaf dýnan of mikið eftir, þannig að meiðsl hlutust af. M telur að um skipulegan æfingartíma hafi verið að ræða og að tjón hennar falli undir skilmála umræddrar ábyrgðartryggingar. M gerir kröfu til þess að S beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu og að það falli undir umrædda ábyrgðartryggingu.

Starfsmaður Heilbrigðiseftirlits Eyjafjarðar lætur þess getið að við skoðun á dýnunni hafi komið í ljós að svampur hennar hafi verið mjög sprunginn í miðju hennar en minna út við brúnir. Við hopp M hafi dýnan lagst saman í miðjunni. Heilbrigðiseftirlitið taldi eðlilegt að dýnunni yrði skipt út fyrir nýja dýnu.

Í skýrslu lögreglu kemur fram að þeir íþróttakennarar sem voru leiðbeinendur í umrætt sinn séu “verktakar hjá S varðandi líkamspjálfun.....námskeið þeirra standi frá september til maí og hafi gert öll árin” síðan 1992.

Vátryggingafélagið telur að slysið hafi ekki orðið með þeim hætti að lögð verði skaðabótaábyrgð á S. Ekki hafi verið um venjulegan líkamsræktartíma að ræða heldur hafi þetta verið frjáls tími og þátttakendum frekar leikur en pjálfun. Staðfest hafi verið að umrædd dýna sé í eigu Akureyrarbæjar til afnota fyrir leikfímikennslu skólabarna. Það telur að leiðbeinendum hafi ekki verið kunnugt um ástand dýnnar. Slysið verði alfarið rakið til óhappatilviks og ekki til þess fallið að baka vátryggingartaka bótaskyldu.

Álit.

Umrætt námskeið var haldið á vegum S. Breytir ekki framanrituðu þó viðkomandi leiðbeinendur hafi starfað hjá S sem sjálfstæðir verktakar.

Þegar tekið er mið af fyrirbyggjandi gögnum þ. á m. áliti Heilbrigðiseftirlits Eyjafjarðar, telur nefndin að það hafi verið óvarlegt að nota umrædda dýnu og að rekja megi slysið til vanrækslu leiðbeinenda og um leið S. M mátti treysta því að S myndi eingöngu notast við fullnægjandi áhöld við æfingarnar. Nefndin telur því að bótaábyrgð sé fyrir hendi samkvæmt fyrirbyggjandi ábyrgðartryggingu. Ekki er tilefni til að skerða réttarstöðu M vegna eigin sakar.

Niðurstaða.

Bótaréttur M er fyrir hendi samkvæmt fyrirbyggjandi ábyrgðartryggingu.

Reykjavík 23. maí 2000

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.